

תת"ע 2121/08/15 - מדינת ישראל נגד נחום כהן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2121-08-15 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופטת רוני פרסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נחום כהן

הנאשמים

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי חגירת חגורת בטיחות בזמן נהיגה, עבירה על תקנה 83 ב(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 8/3/15 בשעה 10:40 נהג הנאשם מונית סקודה מספר 87-539-25 בחיפה, ברחוב העצמאות בצומת עם רחוב הנמל מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות.
3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. אישר כי לא היה חגור בחגורת בטיחות אך הוסיף וטען כי "הרכב היה מכובה" וכי השוטר לא נתן לו להגיב במקום.
4. מטעם המאשימה העיד רס"מ נזאר מטר והוגשה הודעת תשלום קנס שערך.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי בדו"ח ושקלתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

לקביעה זו הגעתי בהיותי מודעת לעובדה כי עדותו של עורך הדו"ח היא עדות יחידה בהליך פלילי ומשכך, בטרם ביססתי עליה את ממצאי בתיק זה, הזהרתי את עצמי ובחנתי את העדות ואת דו"ח התנועה בוחן מעמיק, עד שלבסוף שוכנעתי לקבוע כי עדותו של עורך הדו"ח מתארת מהימנה ומשקפת את הנסיבות עובר לביצוע העבירה ורישום הדו"ח ולהלן אפרט.

6. רס"מ נזאר מטר (להלן: "מטר" או "השוטר") תיאר את נסיבות הארוע בדוח (ת/1) כדלקמן:

"נהגת ברכב הנ"ל לבד, הגיע מרח' העצמאות ופנה לרח' הנמל, מבלי לחגור חגורת בטיחות. עמדתי סטטי בנמל 9, הבחנתי בעבירה דרך החלון של הנהג שהיה פתוח, הייתי בקשר עין עם הנהג ועם העבירה עד עצירתו במקום עמדתי. זיהיתי בבטחה שהחגורה מונחת על הדפנה של הרכב, ליד הנהג, יש לציין שהנהג החזיק טלפון נייד ביד שמאל על אוזן שמאל תוך כדי נסיעה, הוסברה מהות העבירה לנהג, אור יום וראות טובה".

מת/1 עולה כי השוטר הבחין בנאשם שאינו חגור ואף מחזיק טלפון נייד ביד שמאל בסמוך לאוזנו השמאלית תוך כדי נסיעה.

בחקירתו הנגדית נשאל השוטר האם הנאשם היה עם נוסע ברכב והשיב שהנאשם היה לבד ברכב שאחרת לא היה נותן לו דו"ח שכן מדובר בנהג מונית. עוד נשאל האם הנאשם כיבה את המנוע בשעה שעצר והשיב כי הדבר לא צויין בדו"ח מאחר והוא התייחס לעבירה שבוצעה תוך כדי נהיגה ולא למצב הרכב לאחר מכן.

7. השוטר עומת עם טענת הנאשם כי לא עמד בסמוך לבית מספר 9 כפי שנרשם בדו"ח, אלא בסמוך לבית מס' 1 שכן, לדברי הנאשם, הוא היה בתחילת הרחוב והעד השיב כי הוא עמד בסמוך לבית מס' 9 שזה למעשה הבניין הראשון כאשר פונים לרח' הנמל מרח' העצמאות בכיוון נסיעת הנאשם.

בחקירתו הנגדית, השוטר עמד על גרסתו וחזר וציין כי הבחין בנאשם בזמן נסיעה כאשר הוא לא חגור וללא נוסע ברכבו ועם טלפון נייד ביד שמאל, אך הוא בחר לוותר לנאשם על עבירת הטלפון וייחס לו רק עבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות, העבירה נשוא כתב האישום שבפניי.

מצאתי להאמין לגרסת השוטר ולקבל את עדותו, שכן התרשמתי כי היא עקבית, מהימנה ולא נסתרה בחקירתו הנגדית.

8. הנאשם בחקירתו הראשית מסר את גרסתו כדלקמן:

"אני נסעתי מרח' העצמאות עם נוסעת. בפינת העצמאות רח' אחד פינת הנמל, הנוסעת ירדה, כשאני

עם אנשים לא חייב לשים חגורה, לכן לא היתה עלי חגורה. פניה ממש קטנה ימינה זה אפילו אין לזה מטר, פניתי ימינה ונעמדתי בפינה. כיביתי את המנוע, התקשרתי לאן שאני צריך, כל חודש נמצא שם, מוסר שם מסמכים. השוטר ניגש אלי ממרחק של קילומטר אולי, מסוף הרחוב והתחיל לשאול למה אני בלי חגורה ולמה אני מדבר בטלפון. אז אמרתי לו שהאוטו מכובה וזכותי לעשות מה שאני רוצה. זה לא שעצר אותי במהלך נסיעה. האוטו עמד. לא נסע. זה הכל. אני נהג מונית".

גם בעדותו הראשית וגם בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי בשום שלב של הנסיעה לא חגר חגורת בטיחות ופעל כך מאחר והיה עם נוסעת ברכב. מעדותו עולה כי לאחר שהוריד את הנוסעת הוא המשיך בנסיעה למרחק קצר " אין לזה מטר" שם מצא חניה לרכבו.

בחקירתו הנגדית טען כי השוטר לא יכול היה להבחין בו ממקום עמידתו והוסיף כי גם הנוסעת אותה הוריד לדבריו, לא ראתה שהשוטר עצר אותו שכן ירדה מהרכב ומיד הלכה מהמקום. עוד הוסיף כי מאחר והפריע לאוטובוס והאוטובוס צפר לו, הוא עשה "פניה קצרה ימינה ממש מצאתי מקום שם" להחנות את רכבו לצורך המשך עיסוקיו במקום, מסירת המסמכים (פרוטוקול הדיון מיום 20.3.17, עמ' 4 שורות 9-10 ו- 25-29).

9. יש לציין כי תגובתו הראשונית של הנאשם, כפי שנרשמה ב"דברי הנהג" ותועדה בת/1 הייתה: "**אני כל יום מגיע לכאן למסור מסמכים לגברת במשרד**". אף שהנאשם טען במועד הכפירה בעובדות כתב האישום כי השוטר לא הקשיב לו במקום ולא שמע את גרסתו הרי שהנאשם עצמו מסר בפני גרסה דומה לזו שנרשמה מפיו במועד הארוע על פיה הוא מוסר מסמכים במשרד המצוי במקום באופן קבוע.

10. אני סבורה כי יש בעדותו של הנאשם כי פנה ימינה והמשיך בנסיעה, אף אם קצרה מאוד כאשר הוא אינו חגור, כדי לחזק את גרסת השוטר ועדותו ולבסס הרשעה בתיק כאן. יחד עם זאת, איני מקבלת את גרסתו של הנאשם שמדובר בנסיעה למרחק של "מטר אחד" בלבד, שכן ממכלול הנסיבות ואף מתיאורו של הנאשם עצמו עולה כי מדובר במרחק ארוך יותר. כאמור, אף אם היה נוהג מרחק קצר מאד כפי שטען הרי שמדובר, למעשה, בהודאה של הנאשם בביצוע העבירה, שכן היה עליו להיות חגור בחגורת בטיחות בהיותו לבד ברכב, גם בנסיעה למרחק קצר.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי התקיימו רכיבי העבירה כפי שמיוחס לנאשם.

11. אני מבכרת את גרסתו של השוטר כי הבחין בנאשם נוהג מרח' העצמאות אל רח' הנמל כשהוא אינו חגור בחגורת בטיחות, אשר הייתה עקבית ומהימנה ואף נתמכת, כאמור, באחת מגרסאותיו של הנאשם על פני שלל גרסאותיו של הנאשם לרבות עדותו כי ישב ברכב עם מנוע כבוי כשהוא לא חגור ושוחח בטלפון.

12. סיכומי של דבר_אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

13. המזכירות תשלח עותק הכרעת הדין לצדדים, לנאשם לכתובת ג'ורס 42/20 חיפה, ותזמן אותם לשמיעת טיעונים לעונש בפניי ליום 25.10.17 בשעה 13:00.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, בהיעדר הצדדים ובהסכמתם.